

WELKOM / INLEIDING

Laten wij deze vesper openen met maken van hun symbool:

In de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Amen.

Goedenavond, wees welkom in deze Mariavesper. In het bijzonder welkom aan u allen - mede-parochianen en andere luisteraars – die met ons verbonden zijn door de Kerkradio. Een welkom van onze zijde is van Irina Boronjenkova, achter de piano, Lieneke en Jan Engelsma, cantors, de koster Ineke van de Linden en van mij, Bert Staal, die uw voorganger mag zijn uit een verdere lege kerk.

Zoals gebruikelijk staat naast de preekstoel het Mariavaandel met een grote brandende kaars ernaast.

Niet fysiek, maar virtueel zijn wij vanavond in deze Vesper samen. Virtueel samen. Ja, ... in deze moeilijke tijd het middel om samen te kunnen bidden, om samen te kunnen zingen en zo als Odijkse Geloofsgemeenschap je toch samen te kunnen voelen.

Ja, samen te kunnen voelen, ondanks dat we fysiek op relatieve afstand zijn, hopen wij dat we elkaar op deze wijze toch heel nabij kunnen zijn.

We willen allemaal hetzelfde, we kijken uit naar, neen ... we hunkeren naar ... en kijken reikhalzend uit ... om elkaar weer tegemoet te komen: op straat, in huis, hier in de kerk, of waar dan ook; op welke wijze dan ook.

En dat er een oplossing komt tegen dit zo helse virus.

Met Maria, als voorspreekster in deze Mariavesper, hopen wij op een spoedige nieuwe morgen.

Maria help ons en iedereen daarbij.

Het Magnificat, een prachtig lied. Het lied van Maria - vanavond in de Evangelielesing - wordt het hele jaar door gezongen. Het *'Magnificat anima mea Dominum'* – dat is Latijn voor de eerste woorden *'Mijn ziel prijst en looft de Heer'* –; het Magnificat hoort tot de vaste elementen van de vesperliturgie in de kloosters en wordt dus over heel de wereld dagelijks in kloostergemeenschappen gezongen.

Maria,

stil en onopvallend, bescheiden op de achtergrond, soms een beetje vergeten.

Toch vind je haar op vele plaatsen terug: in kerken en kapellen, in het zuiden en oosten en in sommige landen zelfs op hoeken van straten.

Het Mariabeeld, dan mogelijk verkleurd door regen en wind.

Maar soms zie je Maria ook nog in huiskamers, oud of modern van vorm.

Maria, de vrouw zo menselijk nabij, een jonge vrouw uit Galilea met 'n leven getekend door het lijden van haar zoon. Maria, moeder van 'n kind anders dan anderen. Dat kind, dat van kleins af zijn eigen weg ging. Maria leerde het te aanvaarden met pijn in haar hart.

Maria, 'n vrouw waarin elke moeder zich kan herkennen. Nu - kortelings geleden Moederdag - staan wij bij de 'Voorbede; ook even stil bij alle moeders. ...

En, ... Maria, zij stond onder het kruis van haar eigen zoon. Op dat moment waren er al velen van door.

Maria kon dit aanvaarden, omdat ze zich door God aanvaard wist. God had naar haar omgezien.

En nu: ... Maria, 'n baken, 'n houvast, in deze voor ons en voor zo velen 'n bittere tijd.

Vanavond in de Mariamaand, de meimaand, staan we graag bij haar stil.

Maria leeft! ...

In kerken en kapellen zie je regelmatig mensen een kaarsje aansteken en/of bidden bij haar beeltenis.

Ook hier in Odijk. Aan Maria kun je altijd je zorgen en je gedachten kwijt.
In deze crisis - nu de kerk dicht is - is gelukkig onze Mariakapel wel open.

Om Maria te eren zijn wij vanavond met elkaar verbonden,
met haar bezingen wij God lof,
met haar mediteren wij over de diepte van ons bestaan.
Samen moeten we het via de Kerkradio zo doen, hopelijk geeft dat toch Odijkse
gemeenschapszin.

Namens de Geloofsgemeenschap H. Nicolaas, Odijk ontsteekt Ineke zo dadelijk een kaars op
het altaar. Dit ter nagedachtenis aan alle overledenen in deze moeilijke tijd, en als troost en
voor sterkte voor hun nabestaanden.

Op de kaars zien we de eerste en de laatste letter van het klassieke Griekse alfabet: de Alfa en
de Omega. Dat wil zeggen: 'het Begin en het Einde'. Christus heeft ook gezegd: 'Ik ben de
Alfa en de Omega'. Daaronder zien we twee armen met handen, die naar elkaar reiken; maar
elkaar net niet raken. Deze handen symboliseren ons medeleven met hen, die dat nu, o zo
nodig hebben.

Zo dadelijk zingen we als acclamatie – onder het ontsteken van de kaars –:

*Licht dat terug komt. Hoop die niet sterven wil.
Vrede die bij ons blijft.*

Laten wij indachtig het thema voor op uw Liturgieboekje net als Maria 'Met hart en ziel
bezing ik onze God.', ook samen waar maken.